

дамъ ѹчителятъ сѣ, като дръгаго ѡтца моего, заааграмъ въ наѹки ти сѣ, ѿ найкелѣка тамъ радость ѣ, когато вѣждамъ, какъ вѣнаги отхѡждамъ напредъ къ тебѣхъ.

Когато чита, говѡри ѹчитель, подовака да чта ѡсно ѿ чисто: зашто, говѡри, съ тоа способъ мѡжа да сѣ наѹча да чта добръ, чисто ѿ сквѡдно.

Ѣзъ же желѡющѣи спорѣдъ настоѡщаго, да наѹча да чта сквѡдно тако, както хортѹвамъ, (говѡра) ѹпотребѡвамъ вѣнаги того способа; Коликото добры книги ша да прочита, когато сѣ наѹча да чта сквѡдно! ѡвѣщакамъ се ѡтець мѣ, какъ ще мѣ кѹпи много, ѿ добры.

На прѡздницы те отхѡждамъ въ цѣрква та, ѿ като тебѣ хвалѣза к' неа, ѿ прекрѣстѹвамъ се трижды, вѣсма благочѣнно, показѹющѣи съ това, какъ ѿ ѡзѣамъ подѡбенъ на дръги ти хрѣстѣлы: ѿ послѣ сѣ спѣрамъ ѣ благоговѣиство, ѿ сѡшамъ всѣчко-то молѣтственно послѣдованѣ: ѿ като сѣ совершѣи молѣтка-та за вѣщама сѣ ѹ дома, ѿ маѣка мѣ мѣ дава забѹска, ѿ ѡмъ, послѣ ѿграа съ вѣтѣа-та сѣ, по вѣтѣа-тасѣ, ѿгрѣ вѣсма благочѣнны.

Ѣ като ѡвѣдаме, вѣэмбамъ книга та сѣ, ѿ преговѡрамъ наѹка-та сѣ, повѣтарамъ ѡ двѣжды ѿ трижды: прѣгѡткѡмъ ѿ писмо, за да покажа на който ѿде денѡтъ на ѹчителятъ сѣ,